

saaledes som Afstemningen ved Haandsoprækning foreligger, at danne sig, jeg vil gjerne gjentage Udtrykket „et subjectivt Skjøn“ om Resultatet, da kan Ingen ville, at Valgbestyrelsens Medlemmer skulle afgive et saadant Skjøn, og heller ikke Valgloven kan eller vil det. Men Muligheden af, at det ikke lader sig gjøre at danne sig en fornuftig Mening om Resultatet, er ligesom givet; thi vel har et æret Medlem af Udvalget (With) meent, at man dog i ethvert Tilfælde maatte kunne komme til et Resultat, naar man, istedetfor at tælle Hænderne, talte Hovederne. Men hertil skal jeg bemærke, for det Første, at Valgloven ikke indeholder Noget om, saaledes at tælle Hovederne istedetfor Hænderne, og dernæst, at den Indstilling, der foreligger fra Udvalget, jo gaaer ud paa, at Indenrigsministeren skulde opfordres til at tilkjendegive de Vedkommende, at det er Valgbestyrelsens ubetingede Pligt, i Genhold til Valglovens § 30, at skjønde, hvilken Candidat der ved Haandsoprækningen har erholdt de fleste Stemmer. Altsaa kunne vi her ikke bruge den Anviisning, som den ærede Rigsdagsmand gav os. Det er aabenbart, at det Tilfælde kan indtræffe, at det for Valgbestyrelsen ligesom er umuligt at afgive et fornuftigt Skjøn om, hvilken af Candidaterne der ved Haandsoprækningen har faaet flere Stemmer end de andre. Jeg vil kun tillade mig at gjentage det Spørgsmaal, som jeg sidste Gang fremsatte: hvad om ved Raaringen hver af Candidaterne har ligemange Stemmer? Det kan træffe ved Raaringen ligesaa godt som ved den navnlig Afstemning, med Hensyn til hvilken sidste Afstemning dette Tilfælde netop omtales i Valglovens § 36, og ligesaa godt, som det er truffet flere Gange ved Afstemningerne her i Salen. Mig forekommer det ikke at grændse til, men at være en Modsigelse, naar man i slige Tilfælde vilde sige til Valgbestyrelsen: „J skulle ligesuldt skjønde, hvem der har faaet de fleste Stemmer.“ Men, maa det overhovedet erkjendes som muligt, at Valgbestyrelsen ikke kan afgive Skjøn, ikke samvittighedsfuldt, ja ikke fornuftigvis kan afgive et saadant, da maa man dog vel lade det gjælde, naar Valgbestyrelsen selv har er-

klæret, at den i det givne Tilfælde ikke har kunnet gjøre det; i alt Fald, naar der, som her, ikke foreligger Nogetsomhelst, som kunde berettigede til at kalde denne Erklærings Rigtighed i Tvivl. Jeg skjønder ikke rettere, end at Spørgsmaalet, ifølge hvad jeg tør kalde den funde Menneffeforstands Vidnesbyrd, dermed maa være afgjort. Men, siger man, Valgloven har nu 'engang ubetinget foreskrevet, at et saadant Skjøn af Valgbestyrelsen skal afgives, og hvis J ikke ville finde Gder i hvad der staaer i Valgloven, saa maae J see til at faae Loven forandret. Jeg svarer hertil, at det er urigtigt, naar man paastaar, at en saadan ubetinget Forskrift indeholdes i Valgloven. Sligt staaer intet Sted i Valgloven, og det kunde heller ikke deri være udtalt; thi den funde Menneffeforstands Prove maae alle Love, ogsaa Valgloven, kunne bestaae, og den, der vil forstaae Loven anderledes, forstaaer den vistnok urigtigt. Der er ikke sagt Andet i Valglovens § 30, end at den Candidat, der efter Valgbestyrelsens Skjøn har erholdt de fleste Stemmer, er kaaret til Valgbestrelsens Rigsdagsmand, hvilket da strax skal kundgjøres for Forsamlingen; det forudsættes altsaa, at Afstemningen ved Haandsoprækning har givet et bestemt Resultat; det modsatte Tilfælde, som kan indtræffe, og som her maa antages virkelig at være indtruffet, er ikke omtalt i Valgloven, og selvfølgelig indeholder Loven heller ikke herom nogen Bestemmelse. Jeg skal iøvrigt endnu dog bemærke, at det ikke i Valgloven er uden Exempel, at der kan skrives til navnlig Afstemning i Tilfælde, hvor Raaringen ikke har givet noget bestemt Resultat. I den 31te § hedder det nemlig, at, naar kun een Candidat har fremstillet sig, bør han, for at anses som valgt, have meer end Halvdelen af de Stemmende for sig; og har han ikke enten ved Raaringen eller ved den navnlig Afstemning, hvorved specielt henvises til Lovens § 32, erholdt et saadant Stemmeantal, skal der forholdes, som i Paragraphen nærmere er bestemt. Her er altsaa ligesom givet et Tilfælde, hvor det kan stille sig saaledes, at ved Raaringen Ingen kan anses valgt, og der derefter skal gaaes over til navnlig Afstemning. J hiint i